

Решение № 60043

Номер 60043

Година 26.04.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 25.03

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20185440100301

по описа за

2018

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от „М. Д” ЕАД - Д, представлявано от РГ срещу „А** - АК”. Предявен е частичен иск с правно основание чл. 439 ГПК, с който се иска да бъде установено по отношение на ответника, че поради погасяване на задължението няма вземане спрямо ищеца за сумата от 24 000 лв., представляваща Ч. от сумата от 243 410,16 лв., която представлява разликата между сумата от 306 854,26 лв., за която е образувано изп.д. № 100/2017 г. по описа на ЧСИ № 918 РЧСИ въз основа на изпълнителен лист № 70/11.06.2010 г. издаден по гр.д. № 40/2009 г. на ОС Смолян и дължимата според ищеца сума в размер на 63 444,10 лв.. Претендира присъждане на деловодните разноски. Първоначално делото е образувано пред РС – Д с № 458/2017 г., но поради възражение за местна подсъдност е прекратено с определение № 47/01.02.2018 г. и е изпратено на РС – Смолян. Така е образувано настоящото дело.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава иска, се свеждат до следното:

По гр.д. № 40/2009 г., образувано по искова молба на „А** - АК” срещу „М. Д” ЕАД, е постановено осъдително решение срещу ищеца. Издаден е изпълнителен лист на 11.06.2010 г., послужил за основание за образуване на изп.д. № 348/2010 г. на ЧСИ В А, преобразувано в изп.д. № 5050/2011 г. на ЧСИ Б и в последствие преобразувано в изп.д. № 288/2016 г. на ЧСИ В. С постановление от м. февруари 2017 година поради перимирание на делото, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК е констатирано настъпилото прекратяване на същото. След влизане в сила на постановлението кредиторът „А ***- А К. е поискал образуването на ново изпълнително производство. При образуване на същото под № 100/2017 година по описа ЧСИ № 918 ТВ, съдебният изпълнител е приел, че е налице частично плащане по изпълнителния лист, станал основание за образуването на настоящото производство, като е приел, че остатъкът от дълга по него е в размер на 193 532,17 лева главница, ведно със законна лихва от 29.03.2012 година, която към момента на ПДИ е определил на 100 131,89 лева, неолихвяема сума за законна лихва за стар период в размер на 12 674,44 лева, държавни такси по изпълнителното дело в размер на 82,50 лева и 433,26 лева такси по ТТР към ЗЧСИ, съобразно получената призовка за доброволно изпълнение. Описаните вземания съдебният изпълнител е приел, че са налице спрямо кредитора „А**АК., тъй като към този кредитор са налице плащанията, отразени на гърба на изпълнителния лист, като е приложил поредността на погасяване, предвидена в разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД. Ищецът твърди, че е налице неправилно приложение на закона

и дължимата от М. „Д“ ЕАД сума към кредитора „А**АК. е в значително по-нисък размер, а именно в размер на 63 444,10 лева, от които 41 887,45 лв. остатък от присъдени мораторни лихви до 27.03.2009 г. и 21 556,65 лв. разноски.

Твърди, че освен посочените на гърба на изпълнителния лист суми, в полза на взыскател са изплатени още и следните суми: 222,66 лева на 25.06.2010 година от запор на банкова сметка на М., която сума не е отразена по изпълнителното дело, както и изплатената на 15.12.2010 година сума от М. „Д“ ЕАД с директен превод по сметка на взыскателя „А**АК. в размер на 49 500 лева. В посочената от ЧСИ В сума също така не са отразени и следните обстоятелства: по изпълнително дело № 5050/2011 година по описа на ЧСИМ Б са извършвани плащания от страна на длъжника, като при погасяване на вземането са приспадани разноски, които не се дължат от М., а именно за извършените от страна на ЧСИ Б запори по банкови сметки в банки, в които длъжникът не разполага с такива. Така за извършени 24 запори и 31 уточнения по запори в периода юли – август 2011 г. от внесените суми по изп.д. са удържани 588 лв. от длъжника. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 3/2015 г., ОСГТК, т.5, изпращането на запорно съобщение до банка в хипотезата, при която съдебният изпълнител е получил на основание чл. 508, ал. 1 ГПК отговор, че длъжникът няма сметка в съответната банка, представлява действие по налагане на запор, но длъжникът не отговаря за разноските по извършването му и те остават за сметка на взыскателя. Ето защо тази сума също следва да бъде приспадната от дължимата от М. сума по изп.дело № 100 от 2017 година по описа ЧСИ № 918 ТВ. Счита, че дължимите по изпълнителното дело първоначално суми са: 313 354 лв. главница, 88 151,62 лв. мораторни лихви до 27.03.2009 г.; 21 556,65 лв. разноски и законна лихва за периода 28.03.2009 г. до 20.12.2010 г., когато е платена изцяло главницата е 55 961,88 лв. Счита, че чрез плащане са погасили изцяло главницата от 313 354 лв. и Ч. от мораторните лихви в размер на 46 2**,17 лв.. Счита за погасени по давност законните лихви в размер на 55 961,88 лв., за периода 28.03.2009 – 20.12.2020 г. Твърди, че така е погасена сумата от 24 000 лв., представляваща Ч. от цялата недължима сума от 243 410,16 лв.. Така според ищеца дължимият остатък от сумата от 306 854,26 лв. – предмет на принудително събиране в изп.д. № 100/2017 г. на ЧСИ В е в размер на 63 444,10 лв., формирано от 41 887,45 лв. остатък от присъдени мораторни лихви до 27.03.2009 г. и 21 556,65 лв. разноски.

Неправилен е и приложеният ред на погасяване на вземанията по чл. 76, ал. 2 от ЗЗД, а правно релевантният ред е по чл. 76, ал. 1 ЗЗД, предвид следните съображения: Издаденият изпълнителен лист касае задължения, възникнали на основание отделни доставки на горива, за които са издадени 18 броя фактури и две парични гаранции. Налице са няколко еднородни задължения за плащане. Разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е приложима при наличието на едно задължение и свързани с него акцесорни вземания за лихви и разноски. При наличие, обаче, на няколко еднородни задължения, приложимият ред за погасяване е този по чл. 76, ал. 1 от ЗЗД. Освен това съобразно практиката на ВКС, обективизирана в редица решения по чл. 290 от ГПК, по въпроса за поредността за погасяване на вземанията на кредитора за главница и за законна лихва по чл. 86 от ЗЗД, когато постъпилите суми не са достатъчни за погасяване на всички вземания, погасяването по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД настъпва при задължение за лихва, възникнало наред с главния дълг, произтичащо от договора или от закона и имащо характер на възнаграждение. Присъденото вземане по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД обаче има обезщетителна функция и не следва да се квалифицира като лихва по чл. 76, ал. 2 от ЗЗД, а поредността на погасяването му, когато се дължи наред с друго еднородно задължение, следва да се определи по правилото на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД. Разрешението е относимо и към погасяването на вземанията на взыскател, когато събраните в изпълнителното производство суми не са достатъчни за погасяване на всички негови вземания по изпълнителния титул. Наред с това последното валидно изпълнително действие по изп.д. № 5050/2011 година по описа на ЧСИМ Б е било извършено на 11.02.2013 година с налагане на възбрана върху недвижим имот. Съгласно ТР № 2/2013, прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие т.е. от 11.02.2013 година. От тази дата до следващото валидно изпълнително действие (налагането на възбрана по настоящото дело на 27.04.2017 година) са изминали повече от 4 години, като по отношение на изтеклите законни лихви, начислени за периода от 28.03.2009 година до 27.04.2014 година включително, на основание чл. 111 б. “б” от ЗЗД е налице погасяване на задължението поради изтекла погасителна давност.

Следователно единствено дължими са сумите на присъдените съдебни разноски и Ч. от присъденото обезщетение за забава, съгласно изпълнителния лист, за периода до 27.03.2009 година или сума в общ размер на 63 444,10 лева.

В полза на кредитора по изпълнителния лист са заплатени общо сумите от 358 531,51 лева, което се доказва от отбелязаните от съдебния изпълнител върху ИЛ плащания, писмо, придружено със справка от РЗОК-Смолян за преведените на ЧСИ В А суми за запор, както и вносна бележка за сумата

от 49 500 лева - извършено директно плащане на вискателя, без посредничеството на ЧСИ. В уточняващата молба ищецът сочи, че първоначално дължимите суми са: 313 354 лв. главница; 88 151,62 лв. присъдена мораторна лихва до 27.03.2009 г.; 21 556,65 лв. разноски, ведно със законната лихва за периода 28.03.2009 – 20.12.2010 г.. Освен плащане на главницата в размер на 313 354 лв. е платил и Ч. от присъдените мораторни лихви в размер на 46 2***,17 лв., на посочените дати в таблицата.

Счита законните лихви, начислени за периода 28.03.2009 – 20.12.2010 г. за погасени по давност поради погасяването на главницата на тази дата. Счита също, че новата давност е започнала да тече от предприемането на последното валидно изпълнително действие на 11.02.2013 г. РЗОК Смолян е превеждал суми по изп.д. на ЧСИ А по наложените запори върху вземания на длъжника към РЗОК.

Сумата от 243 410,16 лева е получена като разлика от предентираната по изпълнителното дело сума от 306 854,26 лева и дължимата според справката, приложена от вещото лице РГ в размер на 63 444,10 лева, като ищецът предявява частичен иск за 24 000 лв..

В първото съдебно заседание са допълнени фактическите твърдения на ищцовата страна, че изпълнителното дело е предадено от ЧСИ В А на ЧСИМ Б с протокол от 17.11.2010 година, като запорните съобщения относно които се правят твърдения за неоснователно събрани разноски се съдържат на лист 145 до лист 193 и от лист 217 до лист 260 по изпълнително дело № 5050/ 2011 г. на ЧСИМ Б, както и че е извършено едно разпределение на постъпилите суми на 09.03.2012 г..

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира отговор, с който оспорва иска като недопустим и моли производството да бъде прекратено и като неоснователен, поради което моли искът да бъде отхвърлен. Съдът счита, че изложените съображения за недопустимост представляват такива за неоснователност на иска. Възраженията за неоснователност се свеждат до следното: разноските за извършени запори са платени по вече прекратено изпълнително дело № 288/2016 г. по описа на ЧСИ ТВ, като постановлението за прекратяване не е обжалвано от М. „Д“ ЕАД. Ако ищецът е имал възражения по неправилното начисляване на разноски в негова тежест, то това е могъл да направи в по-рано воденото изп.д. № 288/2016 г. на ЧСИ В. Правото му да възрази е вече погасено, в т.ч. и предвид влезлите в законна сила актове за разпределение на суми, имащи за предмет и разноските. Недопустимо е чрез иска по чл. 439, ал. 1 от ГПК по повод изпълнението в новообразуваното дело да се отрича дължимост на вече събрани разноски в приключило дело. Обсъжданите разноски не са плащани в негова полза и ищецът следва да насочи осъдителна претенция срещу получилото ги лице.

Неоснователно е и твърдението за погасяване по давност на вземанията за лихви. Ч. от вземането за лихви е вече събрано в хода на по-рано воденото изпълнително дело по същия изпълнителен лист, като за начина на разпределение на сумите възражения от М. „Д“ ЕАД не са правени в прекратения изпълнителен процес. Последното валидно действие не е извършено на посочената в исковата молба дата и това може да се проследи от справка по изп.д. № 5050/2011 г. по описа на ЧСИМ Б, съответно и изп.д. № 288/2016 г. на ЧСИ ТВ.

Давността по признатото със съдебно решение вземане е пет годишна. Погасителна давност за лихви въобще и не следва да се обсъжда, защото те са погасени по-рано.

Оспорва като неоснователни и твърденията на ищеца за приложимост на поредността за погасяване на дълга по чл. 76, ал. 1 от ЗЗД. В хода на предходното дело са събирани суми от длъжника по същия изпълнителен лист, както и са извършвани разпределения на суми, срещу които ищецът не е възражал. Тоест по въпроса за предмета на погасяване на дълга, в т.ч. дали са плащани лихви, разноски, какви точно или частично главница, не може да бъде спорно, предвид приключване на старото дело с влязло в сила постановление и предвид признанията на страните в подписано от тях споразумение. С постъпващите до момента суми са погасявани изтекли лихви и разноски.

Със споразумение от 19.01.2011 г. страните са уточнили задължението, респ. вземането на ответника по изпълнителния лист към датата на подписването му в размер на 205 179,02 лв., ведно със законната лихва след 27.12.2010 г. до окончателното плащане. Тази сума е формирана като остатък от главница, след приспадане на направените към този момент погашения на разноски, лихви и частично главница. Така страните в хода на изпълнителното дело се договорили, считано от 01.04.2011 г. болницата да заплаща по задължението си от собствени приходи суми от по 12 000 лв. до 25-то число на месеца, включващо първо изплащане на полагаемите лихви до деня на плащането. Отделно от това Община Д- едноличен собственик на капитала на „МБ** - Д” - ЕАД гр. Д се е задължила да предприеме действия по продажба на общински недвижими имоти съгласно решение № 14 от 27.02.2010 г. на Общински съвет гр. Д, като средствата в размер на 110 000 лв., получени при реализация на продажбите на недвижими имоти, да бъдат предоставени за погасяване вземането на „А**-АК” гр. Смолян. „М. - Д” ЕАД гр. Д се е задължила да предостави нотариално заверено копие на решението, което да стане Ч. от споразумението. „А**-АК” - гр. Смолян се задължил да поиска временно спиране на изпълнението, предприето чрез запор на вземанията, които длъжникът „М. - Д”

ЕАД гр. Д има по договор за извършване на медицинска дейност с РЗОК - гр. Смолян, както и да не предприема действия по принудително събиране на вземанията си, при спазване задълженията от страна на „М. - Д“ ЕАД гр. Д по споразумението. Към този момент ищецът е настоял с приоритет да бъдат обслужени задълженията му към „ИАБ“. Длъжникът, сега ищец, е заявил, че с всяко следващо плащане ще погасява изтеклата лихва, както и е признал, че с получените до този момент плащания, всъщност е погасил изтеклите лихви, съответно разноски и само Ч. от главницата. Неоснователно е твърдението на ищеца за приложението в случая на поредността за погасяване по чл. 76, ал. 1 от ЗЗД. Задължението за главница не е погасено изцяло и действителният дълг значително надхвърля сочената сума от 63 444,10 лв. Както при доброволното изпълнение, така и в изпълнителния процес, при частично плащане, което кредиторът е приел (чл. 66 ЗЗД) или не може да откаже поради провеждането на принудително изпълнение, съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД се погасяват в определена поредност - най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата. В случая има само законна лихва за забава, не и договорна лихва. Кредиторът не е длъжен, но може да приеме частично изпълнение, като заяви в погашение на коя Ч. от вземането го приема. Ако кредиторът не е заявил или от поведението му не може да се установи категорично в погашение на коя Ч. от вземането приема частичното изпълнение, то погасява най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата. Предявяването на иск за Ч. от главницата със съответната лихва съставлява изявление за готовност кредиторът да приеме плащане в погашение на съответната Ч. от лихвата и съответната Ч. от главница - ако длъжникът плати, погасява предявената Ч. от лихвата и главницата и остава задължен за останалата главница и съответната Ч. от лихвите, които може да се претендират в отделен процес; но ако преди длъжникът да е платил, кредиторът предяви искове до пълния размер на вземането за главница и лихви, извършеното след този момент плащане ще погаси първо всички лихви върху цялото вземане. С тези действия кредиторът оттегля изявлението си, че е готов да приеме плащане в погашение на Ч. от главницата със съответната лихва. В този смисъл е решение № 86/14.08.2014 г. по гр.д. № 6766/2013 г. на ВКС, IV г.о.

Оспорва като неверни и записите върху изпълнителния лист, като отразяващи размерите и датите, на които ответникът не е получавал плащания. Приложима е разпоредбата на чл. 75, ал. 3 от ЗЗД, тъй като се касае за безкасово плащане. Признава факта, че при ответника е постъпила сума в общ размер 299 395,07 лв., като главницата и до момента не платена в пълния размер, като с частично извършваните плащания са погасявани изтеклите лихви и разноските, съгласно уговорките между страните. Оспорва представената от ищеца справка, изготвена от РГ. Претендира за разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява от законния представител РГ и от адв. Р – редовно упълномощена, поддържа иска и моли да бъде уважен по съображенията изложени в писмената защита, претендира присъждане на разноски.

Ответникът чрез процесуалния представител адв. Р и адв. П счита иска за неоснователен и моли да бъде отхвърлен по изложените в писмената защита съображения.

След като прецени изложеното в исковата молба и в отговора на ответника, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, Съдът установи следната фактическа обстановка:

Няма спор между страните, че с влязло в сила решение № 70/08.01.2010 г. по гр.д. № 40/2009 г. на СмоС е осъдена „М.-Д“ ЕАД да заплати на „А**АК. сумата от 306 979 лв., представляваща стойността на доставено, но незаплатено дизелово гориво и промишлен газол; сумата от 6 375 лв., представляваща невъзвратени гаранции за добро изпълнение на два договора за доставки на горива; сумата от 88 151,62 лв., представляваща мораторните лихви за забавено плащане на главницата за периода от датата, на която вземането е станало изискуемо по всяка от процесните фактури до 27.03.2009 г., ведно със законната лихва върху сумата от 313 354 лв. /сборът от главницата и гаранцията – бел.моя/, считано от 27.03.2009 г. до окончателното ѝ заплащане, както и 21 556,65 лв. деловодни разноски. Частично исковете са отхвърлени.

Стойността на горивото и газьола е определена по извършените доставки и издадени 15 фактури по 4 договора за доставки, сключени съответно на 11.11.2004 г.; 30.09.2005 г.; 28.09.2006 г. и 26.09.2007 г..

Въз основа на влязлото в сила решение в осъдителната Ч. е издаден изпълнителен лист № 70/11.06.2010 г. в полза на ЕГ „А**-АК срещу „М. – Д“ ЕАД.

Въз основа на издадения изпълнителен лист за присъдените суми, на 17.06.2010 г. е образувано изп. д. № 348/2010 г. по описа на ЧСИ В А, рег. № 827 КЧСИ, с взискател едноличния търговец и длъжник - дружеството. С покана за доброволно изпълнение от 17.06.2010 г., без отбелязване за връчването ѝ, длъжникът е поканен в 14-дневен срок да плати общото задължение към 17.06.2010 г. в размер на 482 014,86 лв. и е уведомен за наложени запори върху движими вещи на длъжника; върху вземания на длъжника в „И“, „Ю“, „Б“ ЕАД, „С“ и „ИАБ“ и за наложени възбрани върху три УПИ, ведно с построените в тях постройки. С друга ПДИ на длъжника е съобщен наложен запор върху 4 автомобила. Наложени са и запори върху вземания на длъжника от РЗОК – Смолян и от Община Д.

С резолюция на ЧСИ от 29.06.2010 г. Държавата чрез ТД на НАП – Пловдив по право е присъединена

като взыскател за публични държавни вземания в размер на 5 162,02 лв. /л. 32, том I/ .

С постановление от 15.12.2010 г. на ЧСИ е присъединен взыскателят „ИАБ“ за събиране на сумите: 305 976,04 лв. главница, ведно със законна лихва от 14.12.2010 г. до окончателното плащане; 1 556,91 лв. законна лихва за периода 25.11.2010 – 13.12.2010 г.; 5 019,51 лв. лихва по кредит до 24.11.2010 г.; 9 819,91 лв. присъдени деловодни разноски и адвокатски хонорар; 95 лв. разноски по изп.д. № 187/2010 г. на СИС при ДРС; 84 лв. авансови такси по ТТР на ЗЧСИ и 9 674,35 лв. ДТ по чл. 53 от ТДТ по ГПК.

С протокол от 17.11.2010 г. изп.д. № 348/2010 г. на ЧСИ А е прекратено по молба на взыскателя „А**АК. и същото е изпратено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИМ Б с рег. № 838 по регистъра на КЧСИ. Делото е продължило под № 5050/2011 г. на ЧСИ Б.

Наложени са множество запори върху сметки на длъжника във всички възможни банки.

С молба от 26.07.2011 г. взыскателят „А**АК. е признал извънсъдебно събраните суми в общ размер 296 550,53 лв. чрез преводи на ЧСИ в периода 20.08.2010 – 06.07.2011 г. /л. 196/ и са посочени като несъбрани 195 560 лв. главница; 11 350,13 лв. лихва към 20.07.2011; 521,15 лв. разноски.

С постановление от 15.12.2010 г. на ЧСИ е присъединен взыскателят „ИАБ“ за събиране на сумите: 305 976,04 лв. главница, ведно със законна лихва от 14.12.2010 г. до окончателното плащане; 1 556,91 лв. законна лихва за периода 25.11.2010 – 13.12.2010 г.; 5 019,51 лв. лихва по кредит до 24.11.2010 г.; 9 819,91 лв. присъдени деловодни разноски и адвокатски хонорар; 95 лв. разноски по изп.д. № 187/2010 г. на СИС при ДРС; 84 лв. авансови такси по ТТР на ЗЧСИ и 9 674,35 лв. ДТ по чл. 53 от ТДТ по ГПК.

С ПДИ от 03.11.2011 г. на ЧСИ длъжникът е уведомен за конституирания присъединен взыскател „АЦМ“ ЕООД за събиране на сумите: 8 968,76 лв. по ИЛ, издаден на 08.09.2011 г. от РС Д по ч.гр.д. № 440/2011 г. и 2 584 лв. разноски.

С постановление за разпределение от 09.03.2012 г. е разпределена сумата от 5850,554 лв., съответно 966,59 лв. за ЧСИ; 2 844,54 лв. за „А**АК.; 1884,55 лв. за „ИАБ“ и 154,86 лв. за „АЦМ“ ЕООД. Страните по изп.дело са поканени за предявяване на разпределението. Разпределението е извършено на 22.03.2012 г., за което страните са уведомени, вкл. и длъжника, както и че постановлението за разпределение може да бъде обжалван. Същото е връчено на длъжника.

На 11.02.2013 г. е вписана нова възбрана върху имот, собственост на болницата, представляващ здравно заведение с идентификатор 20456.504.961.1 по КККР на гр. Д. С констативен протокол от 11.08.2016 г. е върнат изпълнителният лист и заповедта за изпълнение на присъединения взыскател „АЦМ“ ЕООД.

С уведомление за преобразувано дело от 09.03.2017 г. ЧСИ Б е уведомен от ЧСИ ТВ, рег. № 918 по регистъра на КЧСИ, че по молба на взыскателя „А**АК. делото е предадено на него и е преобразувано под № 288/2016 г. по описа на ЧСИ В.

С постановление за прекратяване на изпълнението от 09.03.2017 г. ЧСИ В е прекратил изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. С протокол от 31.03.2017 г. оригиналът на изпълнителния лист е предаден на „А**АК. по негово искане.

Били изпратени съобщения за вдигане на запорите и за заличаване на възбраните.

С нова молба от 31.03.2017 г. „А**АК. е поискал ЧСИ В да образува изпълнително производство срещу „М. Д“ ЕАД въз основа на процесния изпълнителен лист. По този повод е образувано изп.д. № 100/2017 г. на ЧСИ В.

С постановление от 27.04.2017 г. ЧСИ е приел разноски по изп.дело в размер на 515,76 лв..

С покана за доброволно изпълнение от 27.04.2017 г., връчена на ищеца на 05.05.2017 г., същият е уведомен, че задълженията му са следните: 193 532,17 лв. – олихвяема сума за главница, ведно със законната лихва от 29.03.2012 г. /възлизаща до момента на 100 131,89 лв./; неолихвяема сума за законна лихва за стар период в размер на 12 674,44 лв.; неолихвяема суми за държавни такси по изп. д. в размер на 82,50 лв.; неолихвяема сума за такси по ТТР към ЗЧСИ в размер на 433,26 лв.; присъединени публични държавни вземания по чл. 458 от ГПК в полза на държавата – 385 448,34 лв.; дължима сума по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 20 468,86 или общо дължима сума в размер на 712 771,46 лв.. Определен е двуседмичен срок за плащане на задълженията. Уведомен е за наложена възбрана на сграда с идентификатор 20465.504.961.1 и запор на вземания, както и за насрочения на 31.05.2017 г. опис на сградата.

С резолюция на ЧСИ на 08.08.2017 г. е конституиран като присъединен взыскател „Екофарм“ ЕООД за сумите: 3 240 лв. главница; 1 319,32 лв. законна лихва от 02.08.2013 г.; 506,95 лв. лихва за забава; 487,90 лв. лихва за забава; 570,52 лв. лихва за забава; 97 лв. ДТ; 284 лв. юр.възнаграждение; 14 321,87 лв. главница; 5 831,82 лв. законна лихва от 02.08.2013 г.; 963,68 лв. лихва за забава; 935,51 лв. лихва за забава; 517,33 лв. лихва за забава; 892,01 лв. лихва за забава; 494,40 лв. лихва за забава; 2 571,49 лв. лихва за забава; 402,43 лв. лихва за забава; 422 лв. ДТ; 660 лв. юр. възнаграждение; 275,10 лв. такси по ТТР и 45 лв. ДТ.

По искане на ЧСИ по молба на вискателя е вписана възбрана върху имот с идентификатор 20456.504.961.1 по КККР на гр. Д – собственост на длъжника. На 31.05.2017 г. е извършен опис на сградата. Обявена е публична продажба, която да се извърши на 03.11.2017 г.

С постановление от 15.09.2017 г. ЧСИ е приел разноски по изп.дело в размер на 6 881,81 лв.. постановлението е потвърдено с окончателно решение № 530/11.12.2016 г. по в.ч.гр.д. № 432/2017 г. на СМОС.

С искане от 13.10.2017 г. длъжникът е изразил несъгласие с обявената публична продажба и с начина на погасяване на задълженията по изпълнителното дело, на което вискателят е възразил.

С определение № 299/27.10.2017 г. по ч.гр.д. № 402/2017 г. на ДРС е допуснато обезпечение на бъдещия иск чрез спиране на изпълнителното производство. Издадена е обезпечителна заповед № 299/01.11.2017 г., с която е наложена обезпечителната мярка.

С разпореждане от 02.11.2017 г. на ЧСИ изпълнителното производство по изп.д. № 100/2017 г. е спряно.

С удостоверение, издадено на 10.11.2017 г. от ЧСИ В е определен размерът на задълженията на длъжника към вискателите по следния начин: към „А**АК.- главница в размер на 193 532,17 лв., ведно със законната лихва от 29.03.2012 г., възлизаща на 110 743,45 лв.; неолихвяема сума за законна лихва за стар период в размер на 12 674,44 лв.; ДТ по изп.д. в размер на 227,50 лв.; 6 237 лв. – такси към ЧСИ и 1000 лв. хонорара за вещо лице.; към вискателя ТД на НАП – Пловдив – 385 448,34 лв. и към „Екофарм“ ЕООД – 17 561,87 лв. главница; 7 630 16 лв. лихва от 02.08.2013 г.; 8 342,02 лв. лихви за забава; 519 лв. ДТ; 944 лв. юр.възнаграждение; 359,10 лв. разноски ЧСИ и 45 лв. разноски по изп.д. и към ЧСИ – Последваща се такса по т. 26 от ТТР.

Видно от обратната страна изпълнителния лист, в него са отбелязани извършените от длъжника плащания на вискателя чрез ЧСИ, съответно 4 203,43 лв. на 03.08.2010 г.; 24 000 лв. на 13.08.2010 г.; 24 000 лв. на 20.09.2010 г.; 4 288,24 лв. на 15.10.2010 г.; 52 761 лв. на 15.10.2010 г.; 18 983 лв. на 19.10.2010 г.; 30 987 лв. на 02.11.2010 г.; 2 818,42 лв. на 02.11.2010 г.; 50 551 лв. на 26.11.2010 г.; 4 008,95 лв. на 29.11.2010 г.; 69 042 лв. на 04.12.2010 г.; 3827,12 лв. на 04.12.2010 г.; 5 389,19 лв. на 29.04.2011 г.; 4 516,57 лв. на 29.06.2011 г. и 2844,54 лв. на 29.03.2012 г. или общият сбор на платените суми на вискателя по изпълнителното дело в периода 03.08.2010 – 29.03.2012 г. възлизат на 302 220,46 лв.. Всички тези плащания са извършени в хода на ИД 348/2010 на ЧСИ А. Освен това има отбелязване за изплатени на ЧСИ 200,59 лв. по т. 26 ТТР на 29.03.2012 г..

На л. 67-82 са представените от ЧСИ П, на когото е предаден архивът на ЧСИ А, преводни нареждания за извършени преводи на суми от ЧСИ на вискателя съответно на 19.08.2010 г. в размер на 24 000 лв.; на 05.10.2010 г. в размер на 21 984 лв.; на 21.10.2010 г. – 70 912,69 лв.; на 02.11.2010 г. – 31 101,43 лв.; на 29.11.2010 г. – 48 551,07 лв.; на 23.12.2010 г. – 41 882,99 лв.; на 06.07.2011 г. – 8 618,35 лв.; на вискателя „ИАБ“ на 23.12.2010 г. – 27 921,99 лв.; на самия ЧСИ за погасяване на такса на 19.08.2010 г. – 2 312,94 лв.; на 05.10.2010 г. – 2 016 лв.; на 21.10.2010 г. – 5 119,55 лв.; на 02.11.2010 г. – 2 703,99 лв.; на 29.11.2010 г. – 6 008,88 лв.; на 23.12.2010 г. – 3 047,72 лв.; на 06.07.2011 г. – 1 287,41 лв.. Представено е и платежно нареждане от длъжника по изпълнителното дело от 29.06.2010 г. за 222,66 лв..

Според справка на РЗОК /л. 11 и 12/ за платени средства за оказвана медицинска помощ по клинични пътеки и за извънболнична помощ от болницата са преведени сумите: съответно за клинични пътеки през 2010 г. – 1 037 313 лв., от които 270 324 лв. на ЧСИ и 766 989 лв. на М. Д; през 2011 г. – 469 ***5 лв., от които 257 743 лв. на депозитар – счетоводител и 211 902 лв. на М. Д; съответно за извънболнична помощ през 2010 г. – 69 442 лв., от които 19 146,16 лв. на ЧСИ и 50 295,84 лв. на М. Д; през 2011 г. – 33 166,09 лв., от които 19 561,35 лв. на ЧСИ; 13 604,74 лв. на М. Д.

На 19.01.2011 г. между страните по делото е постигнато споразумение, с което същите са приели, че към 27.12.2010 г. задълженията на „М. – Д“ ЕАД по издадения изпълнителен лист по гр.д. № 40/2009 г. на СМОС са в общ размер 205 179,02 лв., ведно със законната лихва след 27.12.2010 г. до окончателното плащане, определени след признати от „А**АК. плащания в общ размер 287 932 18 лв., извършени от страна на болницата.

В т. II страните са уредили как да продължи плащането на задължението, като са договорили гратисен период до 31.03.2011 г.; учредяване на особени залози върху вземания на болницата от РЗОК в полза на „А**АК. и на „ИАБ“, а считано от 01.04.2011 г. болницата да заплаща за погасяване на задължението ежемесечно по 12 000 лв. от собствени приходи суми до 25-то число на месеца, включващо първо изплащане на полагаемите лихви до деня на плащането. Отделно от това Община Д- едноличен собственик на капитала на „МБ** - Д“ - ЕАД гр. Д се е задължила да предприеме действия по продажба на общински недвижими имоти съгласно решение № 14 от 27.02.2010 г. на Общински съвет гр. Д, като средствата в размер на 110 000 лв., получени при реализация на продажбите на недвижими имоти, да бъдат предоставени за погасяване вземането на „А**-АК“ гр. Смолян. „М. - Д“ ЕАД гр. Д се е задължила да предостави нотариално заверено копие на решението,

което да стане Ч. от споразумението. „А** -АК” - гр. Смолян се задължил да поиска временно спиране на изпълнението, предприето чрез заповар на вземанията, които длъжникът „М. - Д” ЕАД гр. Д има по договор за извършване на медицинска дейност с РЗОК - гр. Смолян, както и да не предприема действия по принудително събиране на вземанията си, при спазване задълженията от страна на „М. - Д” ЕАД гр. Д по споразумението. Договорено е също при неизпълнение на задълженията от страна на болницата същата да заплати на едноличния търговец неустойка в размер на 30 000 лв..

Съгласно писмо от 08.03.2019 г. на ЧСИ КП, рег. № 824 по регистъра на КЧСИ, по заповед на МП № СД-04-57/30.06.2017 г. и заповед на председателя на ОС – Пловдив целият служебен архив на ЧСИ А е прехвърлен за продължаване на ЧСИ П. Така изп.д. № 348/2010 г. на ЧСИ А е заведено под № 4423/2017 г. на ЧСИ П. Към писмото са приложени 1 платежно нареждане за извършено плащане по специалната сметка на ЧСИ в размер на 222,66 лв. и 15 платежни нареждания за извършени плащания от ЧСИ А към вискателя „А-***-А К., към присъединения вискател „ИАБ” и към ЧСИ А за такси и разноски.

Съгласно първоначалното заключение по назначената СИЕ /л. 50- 53/ във връзка с издадения изпълнителен лист № 70/11.06.2010 г. от СмРС по гр.д. № 40/2009 г. в счетоводството на ответника по сметка 445 „Присъдени вземания“, аналитична партида „М. - Д“ е осчетоводено вземане за главница в размер на 1313 544,23 лв., лихви в размер на 88 151,62 лв. и разноски в размер на 21 556,65 лв.. Постъпилите плащания за погасяване на дълга са в общ размер на 299 395,07 лв., подробно описани по дати и суми в приложенията към настоящето заключение. Към дълга са осчетоводени допълнително разноски, в т.ч. през м.декември 2010 г. такси в размер на 139,50 лв.; през м.юли 2011 г. адвокатски хонорар в размер на 9 000 лв.; през м. април 2017 г. ДТ в размер на 82,50 лв. и такса ЧСИ в размер на 361,05 лв.; през м. май 2017 г. ДТ в размер на 145,00 лв.; през м. юли 2017 г. такса ЧСИ в размер на 4831,51 лв. и разноски за оценка в размер на 1 000 лв. Представено е изчисление за размера на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД в Приложение № 1, според което към 19.01.2011 г. размерът е: главница – 195 728,50 лв. и лихва 1 273 лв.. Към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е главница 195 728,50 лв., лихва 129 624,*** лв. и разноски 12 575,52 лв.. Представено е и изчисление за размера на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД в Приложение № 2, според което към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга е главница – 13 958,93 лв. лихва 155 957,59 лв. и разноски 37 116,21 лв.. В съдебно заседание от 27.06.2019 г. ВЛ изяснява, че разликата в размера на лихвата, изчислена от вещото лице към 26.12.2010 г. вкл. и тази по споразумението се дължи на това, че по споразумението същата е изчислена до 27.12.2010 г., когато има постъпило плащане.

Според първото допълнително заключение към СИЕ /л. 90-95/ към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е главница 136 760,75 лв., лихва 89 468,17 лв. и разноски 4 247,27 лв. При този вариант мораторните лихви, начислени и незаплатени за периода 28.03.2009 г.- 20.12.2012 г. са в размер на 20 908,15 лв., а за периода 28.03.2009 г. - 27.04.2014 г. са в размер на 39 686,95 лв.. Към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД е лихва 98 996,98 лв. и разноски 30 696,98 лв.. При този вариант мораторните лихви, начислени и незаплатени за периода 28.03.2009 г.- 20.12.2012 г. са в размер на 98 996,98 лв., какъвто е и за периода 28.03.2009 г.- 27.04.2014 г.. Удържаната и заплатена сума от М. Д ЕАД за погасяване на дълга е в размер общо на 358 754,17 лв., като плащанията са извършени в периода 29.06.2010 – 29.08.2011 г.. Удържаните суми за сметка на М. по ИД № 5050/2011 г. по описа на ЧСИМ Б като разноски, за извършените от страна на ЧСИ заповар по банкови сметки в банки, в които длъжникът не разполага с такива са в размер на 588 лв., в това число 24 броя заповар х 18,00 лв. = 432,00 лв. и 13 броя уведомления х 12,00 лв. = 156,00 лв. Задължението за главници по счетоводни данни от сметка 411/1 „Клинет“, прехвърлени по сметка 445 „Присъдени вземания“ е в размер на 307 169,23 лв., а присъденото по изпълнителен лист е в размер на 306 979,00 лв. Разликата от 190,23 лв. е в резултат на неприсъдена главница. Налице е и разлика между преведените по сметката на ЧСИ суми и получените от „А *** А К. в размер на 59 359,10 лв. определена както следва: Заплатената сума от М. Д ЕАД е в размер общо на 358 754,17 лв., в т.ч. събрана сума от ЧСИ В. А в размер на 304 501,44 лв. събрана сума от ЧСИ М. Б в размер на 4 752,73 лв. и преведена сума директно на „А *** А К. в размер на 49 500 лв.. Получената сума от „А *** А К. е в размер общо на 299 395,07 лв., в т.ч. преведена сума от ЧСИ В. А в размер на 247 050,53 лв. /разлика от 57 450,91 лв./, преведена сума от ЧСИ М. Б в размер на 2 844,54 лв. /разлика от 1 908,19 лв./ и преведена сума директно на М. Д ЕАД в размер на 49 500 лв.. Удържана е сума такси в полза на ЧСИ В. А е в размер на 22 496,49 лв. /лист 69, 71, 73, 75, 77, 79 и 82 от делото/, преведена в полза на присъединения вискател „ИАБ“ е в размер на 27 921,99 лв. /лист 80 от делото/, неустановена разлика в размер на 7 032,43 лв. /в съдебно заседание ВЛ уточнява, че при извършената проверка при ЧСИ П не е установено какво се е случило със сумата от 7 032,43 лв./.

Удържана е сума /такси/ в полза на ЧСИ М. Б в размер на 966,59 лв., преведена в полза на други взискатели е в размер на 941,60 лв., съгласно разпределение, направено по ИД 5050/2011 г. /лист 274/. Към датата на подписване на споразумението от 19.01.2011 г. размерът на дълга с изчисление на законната лихва до 26.12.2010 г. включително и при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е 205 034,68 лв. /в съдебно заседание ВЛ уточнява, че е формирана от главница в размер на 195 728,50 лв., 9 300 лв. адв.хонорар – осчетоводени през юли 2011 г. в счетоводството на / и 6,18 лв. бележки за канцеларски материали. В допълнение на първото заключение към 27.04.2014 г. при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД дължимата лихва е определена в размер на 58 378,87 лв., а при погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД дължимата лихва е в размер на 150 876,49 лв..

Съгласно второто допълнително заключение по СИЕ /л. 119-122/ към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е в размер на 337 928,66 лв. в т.ч.главница 195 728.50 лв., лихва 129 624,*** лв. и разноски 12 575,52 лв. /Приложение 1/. Към датата на подаване на исковата молба размерът на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД /само съобразно разноските, намиращи се в кориците на изпълнителните дела/ е в размер на 328 928,66 лв., в т.ч.главница 195 728.50 лв., лихва 126 780,10 лв. и разноски 6 420,06 лв. /Приложение 2/. Към датата на подаване на исковата молба размера на дълга при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД /само съобразно разноските, намиращи се в кориците на изпълнителните дела и при отчитане възраженията на ищеца за сумата от 588 лв./ е в размер на 328 340,66 лв. в т.ч.главница 195 728,50 лв., лихва 126 192,10 лв. и разноски 6 420,06 лв. /Приложение 3/. Към датата на подписване на споразумението 19.01.2011 г. размерът на дълга с изчисление на законната лихва до 27.12.2010 г. включително и при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД е 205 101,65 лв.. Удържаната и заплатена сума в периода 29.06.2010 – 29.08.2011 г. от „М. Д“ ЕАД за погасяване на дълга е в размер общо на 358 754,17 лв.. От тази сума се приспада сумата от 29 242,18 лв., в т.ч.: 27 921,99 лв., платена на „ИАБ“ ; 1320,19 лв., платена по разпределение от 09.03.2012 г. на „ИАБ“ , „Агарт ЦМ“ЕООД и за разноски /без разноските от 588 лв./ Размерът на задължението на „М. Д“ по изпълнителен лист, изчислен по реда и във варианти, поставени във въпрос № 4 е както следва: Приложение 4 -при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД - към 27.11.2017 г. задължението е в общ размер 277 549,57 лв., в т.ч. главница 165 630,66 лв., лихва 105 498,85 лв. и разноски 6 420,06 лв.; Към 27.04.2017 г. задължението е в общ размер 210 839,45 лв.в т.ч. главница 165 630,66 лв. и лихва 45 208,79 лв.. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД към 27.11.2017 г. задължението е в общ размер 156 430,79 лв., в т.ч. лихва 128 314,58 лв. и разноски 28 116,21 лв.. Към 27.04.2014 г. /датата уточнена в с.з. от 14.01.2021 г./ задължението е в общ размер 150 010,73 лв., в т.ч. лихва 128 314,58 лв. и разноски 21 696,15 лв.. Към датата на подписване на споразумението - 19.01.2011 г. размерът на дълга с изчисление на законната лихва до 27.12.2010 г. включително, при погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД и само съобразно разноските, намиращи се в кориците на изпълнителните дела е 195 795,47 лв. /Приложение 5/. В съдебно заседание вещото лице допълва, че към датата на изготвяне на заключението от ищеца не е платена сумата от 9 445,68 лв., включваща 9 300 лв. адвокатски хонорари, 6,18 лв. разноски и 139,50 лв. посочени в колона 14 от приложение 1.

Според третото допълнително заключение от 22.02.2021 г. към 16.02.2021 г. размерът на задължението на М. Д, изчислено в допуснатите варианти е както следва: При погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД към момента на постъпване на плащането от ищеца по сметката на съдия изпълнителя задължението е в размер на 136 430,79 лв., в т.ч. главница 0,00 лв., лихви 108 314,58 лв. и разноски 28 116,21 лв. /Приложение 1/. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД към момента на постъпване на плащането от ищеца по сметката на съдия изпълнителя, задължението е в размер на 311 751,94 лв., в т.ч. главница 165 630,66 лв., лихви 146 121,28 лв. и разноски 0,00 лв./Приложение 2/. От страна на ищеца е представено платежно нареждане от 27.01.2021 г. за сумата от 20 000 лв. с вписано основание за плащане „погас.главница и.л. г.д.40/2009 СОС“. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД представя вариант на изчислението на дълга, при който със сумата е 20 000 лв. се погасява главница. В този случай задължението е в размер на 311 635,26 лв., в т.ч. главница 145 630,66 лв., лихви 159 584,54 лв. и разноски 6 420,06 лв. /Приложение 3/. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД към момента на заверяване на сметката на ответника със съответните суми, задължението е в размер на 182 519,33 лв. в т.ч. главница 0,00 лв., лихви 154 403,12 лв. и разноски 28 116,21 лв./Приложение 4/. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД към момента на заверяване на сметката на ответника със съответните суми, задължението е в размер на 372 980,50 лв., в т.ч. главница 195 728,50 лв., лихви 177 252,00 лв. и разноски 0,00 лв./Приложение 5/. При погасяване по реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД представя вариант на изчислението на дълга, при който със сумата е 20 000 лв. се погасява главница. В този случай задължението е в размер на 372 863,82 лв., в т.ч. главница 175 728,50 лв., лихви 190 715,26 лв. и разноски 6 420,06 лв. /Приложение 6/. Размерът на дължимите такси към ЧСИ, съобразно

